Rozwód i separacja sądowa

Czechy

1 Po spełnieniu jakich warunków można uzyskać rozwód?

Sąd orzeka o udzieleniu rozwodu na podstawie pozwu wniesionego przez jednego z małżonków. W trakcie postępowania sąd ustala, czy istnieją przesłanki orzeczenia rozwodu, tj. czy nastąpił rozkład pożycia małżeńskiego i jakie były jego przyczyny.

Domniemywa się, że doszło do rozkładu pożycia, jeżeli małżeństwo trwało przez co najmniej rok, małżonkowie nie zamieszkiwali wspólnie przez co najmniej sześć miesięcy, a drugi małżonek popiera pozew o rozwód. Sąd nie ustala przyczyn rozkładu pożycia małżeńskiego, orzeka rozwód, jeżeli potwierdzi prawdziwość złożonych przez małżonków jednobrzmiących oświadczeń dotyczących rozkładu pożycia małżeńskiego oraz wyrażonej przez nich woli uzyskania rozwodu, a małżonkowie przedłożą:

prawomocne orzeczenie sądowe zatwierdzające umowę regulującą prawo do pieczy nad dzieckiem i prawa do kontaktów z małoletnim dzieckiem, które nie posiada pełnej zdolności do czynności prawnych, w okresie po udzieleniu rozwodu;

pisemną umowę opatrzoną poświadczonymi urzędowo podpisami regulującą kwestie majątkowe między małżonkami, dotyczące mieszkania, a także związane z ewentualnymi świadczeniami alimentacyjnymi należnymi w okresie po udzieleniu rozwodu.

W przypadku gdy małżonkowie posiadają małoletnie dziecko sąd nie udzieli rozwodu, jeśli uzna, że ze szczególnych względów byłoby to sprzeczne z interesami dziecka (np. z uwagi na jego niepełnosprawność fizyczną lub umysłową). Rozwód nie zostanie udzielony, dopóki sąd nie wyda prawomocnego orzeczenia w sprawie pieczy nad dzieckiem i prawa do osobistej styczności z małoletnim dzieckiem w okresie po udzieleniu rozwodu.

Jeżeli małżonek, który nie przyczynił się w sposób znaczny do rozkładu pożycia małżeńskiego poprzez naruszenie swoich obowiązków małżeńskich, nie zgadza się na rozwód, który stanowiłby dla niego dużą stratę, sąd oddali powództwo o rozwód, jeżeli uzna, że z uwagi na wystąpienie wyjątkowych okoliczności małżeństwo powinno zostać utrzymane. Jeżeli jednak małżonkowie nie zamieszkiwali wspólnie przez okres co najmniej trzech lat, sąd orzeknie rozwód, pod warunkiem że nastąpił rozkład pożycia małżeńskiego.

2 Jakie są podstawy orzeczenia rozwodu?

Podstawą orzeczenia rozwodu jest głęboki, zupełny i trwały rozkład pożycia małżeńskiego nie dający nadziei na to, że małżonkowie będą w stanie wznowić wspólne pożycie.

3 Jakie są skutki rozwodu w odniesieniu do:

3.1 osobistych relacji pomiędzy małżonkami (np. nazwisko)?

Małżonek, który przyjął nazwisko drugiego małżonka, może powiadomić urząd stanu cywilnego w ciągu sześciu miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia o rozwodzie o zamiarze powrócenia do swojego poprzedniego nazwiska lub o tym, że nie będzie już dodawać nazwiska małżonka do swojego pierwotnego nazwiska.

3.2 podziału majątku małżonków?

Majątek wspólny małżonków przestaje być ich współwłasnością z chwilą orzeczenia rozwodu.

W przypadku likwidacji bądź zniszczenia majątku wspólnego lub zmniejszenia jego wielkości kwestie związane z wcześniejszymi wspólnymi zobowiązaniami i prawami rozstrzyga się w drodze porozumienia. Umowa o podziale majątku wspólnego musi zostać sporządzona na piśmie, jeżeli została zawarta w trakcie małżeństwa lub jeżeli dotyczy składnika majątku, w przypadku którego przeniesienie tytułu własności również wymaga zachowania formy pisemnej. Gdyby małżonkowie nie byli w stanie zawrzeć umowy o podziale majątku wspólnego, sąd rozstrzygnie tę kwestię na wniosek jednego z małżonków. Sąd stosuje zasadę, zgodnie z którą małżonkowie mają prawo do równych udziałów w majątku wspólnym. Każde z małżonków jest uprawnione do dochodzenia spłaty swojego wkładu w majątek wspólny i jest zobowiązane do spłaty wszelkich środków przeznaczonych z majątku wspólnego na jego majątek odrębny. Przy dokonywaniu podziału majątku wspólnego sąd zwraca szczególną uwagę na potrzeby dzieci pozostających na utrzymaniu, udział każdego z małżonków w życiu rodzinnym (w szczególności w zakresie opieki nad dziećmi i prowadzenia gospodarstwa domowego) oraz udział każdego z małżonków w nabywaniu i utrzymywaniu wartości składników majątku wspólnego.

Jeżeli w ciągu trzech lat od daty orzeczenia rozwodu nie zostanie zawarta umowa o podziale majątku wspólnego lub żadna ze stron nie zwróci się do sądu z wnioskiem o dokonanie podziału majątku wspólnego, ruchome składniki majątku uznaje się za własność osoby, która korzystała z nich jako właściciel – wyłącznie do zaspokajania potrzeb własnych, swojej rodziny lub gospodarstwa domowego. Inne ruchome i nieruchome składniki majątku uznaje się za współwłasność w częściach ułamkowych, przy czym udziały współwłaścicieli są równe; to samo dotyczy innych praw majątkowych, wierzytelności i długów.

3.3 małoletnich dzieci małżonków?

Przed udzieleniem rozwodu rodzicom małoletniego dziecka, które nie osiągnęło pełnej zdolności do czynności prawnych, sąd określa zakres praw i obowiązków małżonków względem dziecka w okresie po udzieleniu rozwodu. W szczególności sąd wyznaczy małżonka, który będzie sprawował pieczę nad dzieckiem, i określi sposób, w jaki każde z małżonków będzie uczestniczyć w zapewnieniem dziecku środków utrzymania.

3.4 obowiązku alimentacyjnego względem współmałżonka?

Rozwiedziony małżonek jest zobowiązany do wypłaty świadczeń alimentacyjnych na rzecz drugiego z małżonków, który nie jest w stanie samodzielnie pokryć kosztów swojego utrzymania, jeżeli taka niezdolność wynika z faktu pozostawania w związku małżeńskim lub jest powiązana z faktem pozostawania w związku małżeńskim. Przy ustalaniu wysokości świadczeń alimentacyjnych bierze się pod uwagę: wiek małżonka, stan jego zdrowia w momencie rozwodu oraz jego wkład w opiekę nad dziećmi zrodzonymi z małżeństwa. Jeżeli małżonkom nie uda się osiągnąć porozumienia co do wysokości świadczeń alimentacyjnych, sąd wyda orzeczenie w tym zakresie na wniosek jednego z małżonków. Świadczenia alimentacyjne mogą zostać wypłacone jednorazowo lub w ratach.

Gdyby małżonkom lub rozwiedzionym małżonkom nie udało się osiągnąć porozumienia co do świadczeń alimentacyjnych, sąd może je zasądzić na podstawie wniosku małżonka, który nie ponosi głównej winy za rozkład pożycia małżeńskiego i który poniósł znaczną stratę w następstwie rozwodu, ale na okres nie dłuższy niż trzy lata od dnia udzielenia rozwodu.

Małżonek uprawniony do otrzymywania świadczeń alimentacyjnych traci do nich prawo, jeżeli zawrze nowy związek małżeński lub zarejestrowany związek partnerski.

4 Co w praktyce oznacza termin prawny „separacja sądowa"?

W systemie prawnym Republiki Czeskiej nie istnieje instytucja separacji sądowej.

5 Jakie są warunki orzeczenia separacji sądowej?

Zobacz pytanie 4.

6 Jakie są skutki prawne separacji sądowej?

Zobacz pytanie 4.

7 Co w praktyce oznacza termin „unieważnienie małżeństwa"?

Sąd unieważni małżeństwo – nawet z urzędu – jeżeli zostało ono zawarte z mężczyzną lub kobietą, którzy pozostawali już w związku małżeńskim, z osoba, która pozostawała już w zarejestrowanym związku partnerskim lub w innym związku o podobnym charakterze zawartym w państwie trzecim, o ile takie małżeństwo, związek partnerski lub inny związek o podobnym charakterze w dalszym ciągu istnieje; lub jeżeli zostało zawarte między wstępnym i zstępnym, między rodzeństwem lub między osobami, które łączy stosunek przysposobienia.

Sąd unieważni małżeństwo na wniosek jednego z małżonków, którego oświadczenie o wstąpieniu w związek małżeński zostało uzyskane pod przymusem wywołanym użyciem przemocy lub groźbą użycia przemocy lub zostało złożone wyłącznie pod wpływem błędu co do tożsamości przyszłego małżonka lub co do charakteru czynności prawnej, jaką jest zawarcie małżeństwa. Pozew należy wnieść w terminie roku od dnia, w którym małżonek uzyskał taką możliwość w świetle danych okoliczności, lub od dnia, w którym dowiedział się o tym, że został wprowadzony w błąd. Sąd unieważni małżeństwo na wniosek osoby mającej w tym uzasadniony interes, jeżeli małżeństwo zostało zawarte pomimo wystąpienia przeszkody prawnej uniemożliwiającej jego zawarcie (np. małoletność lub brak zdolności do czynności prawnych; nie dotyczy to jednak przypadku ograniczonej zdolności do czynności prawnych).

Małżeństwo jest nieważne, jeżeli w przypadku co najmniej jednej z osób zamierzających zawrzeć związek małżeński nie zostały spełnione bezwzględnie konieczne warunki dotyczące oświadczenia woli o wstąpieniu w związek małżeński lub ceremonii zawarcia związku małżeńskiego lub związane z tego rodzaju ceremonią.

8 Jakie są warunki orzeczenia unieważnienia małżeństwa?

Zobacz pytanie 7.

9 Jakie są skutki prawne unieważnienia małżeństwa?

Małżeństwo unieważnione przez sąd traktuje się tak, jakby nigdy nie zostało zawarte (*ex tunc).* Jednak do chwili wydania przez sąd orzeczenia o unieważnieniu małżeństwa małżeństwo jest uznawane za ważne. Jeżeli chodzi o prawa i obowiązki małżonków dotyczące ich dzieci i majątku po unieważnieniu małżeństwa, zastosowanie mają te same przepisy co w przypadku rozwodu. Unieważnienie małżeństwa oznacza, że wszelkie oświadczenia domniemanych małżonków dotyczące ich nazwiska również tracą ważność. W rezultacie obydwoje małżonkowie powracają do swoich pierwotnych nazwisk i nie mogą dokonać wyboru swojego nazwiska. Unieważnienie małżeństwa nie wywiera wpływu na nazwiska ewentualnych dzieci. Domniemanie ojcostwa męża matki istnieje nawet po unieważnieniu małżeństwa.

10 Czy istnieją jakieś alternatywne sposoby, poza drogą sądową, rozwiązywania problemów związanych z rozwodem?

W sprawach dotyczących stosunków rodzinnych, małżeńskich i osobistych można korzystać z usług różnych poradni. Można również korzystać z mediacji. Dalsze informacje w tym zakresie można uzyskać na stronie internetowej Czeskiego Stowarzyszenia Mediatorów i na stronie internetowej Stowarzyszenia Doradców ds. Małżeńskich i Rodzinnych Republiki Czeskiej – zob. łącza poniżej. Rozwiązanie małżeństwa przez rozwód może nastąpić wyłącznie na mocy prawomocnego orzeczenia sądu.

11 Gdzie należy złożyć pozew/wniosek o rozwód/separację sądową/unieważnienie małżeństwa? Jakich formalności należy dopełnić i jakie dokumenty należy załączyć do pozwu/wniosku?

Pozew o wszczęcie postępowania rozwodowego i pozew o wszczęcie postępowania o unieważnienie małżeństwa należy wnieść do sądu rejonowego (*okresni soud*) właściwego dla okręgu sądowego, w którym małżonkowie mieli swoje ostatnie wspólne miejsce zamieszkania w Republice Czeskiej, o ile przynajmniej jedno z małżonków zamieszkuje w tym okręgu. W przypadku braku takiego sądu właściwy jest sąd powszechny właściwy dla miejsca zamieszkania małżonka, który nie wniósł pozwu o wszczęcie postępowania; w przypadku braku takiego sądu – sąd właściwy dla miejsca zamieszkania powoda. Przez sąd powszechny właściwy dla osoby fizycznej rozumie się sąd rejonowy właściwy dla okręgu sądowego, w którym taka osoba ma swoje miejsce zamieszkania, a jeżeli osoba ta nie ma miejsca zamieszkania – sąd właściwy dla okręgu sądowego, w którym taka osoba ma swoje miejsce pobytu. Miejsce zamieszkania oznacza miejsce, w którym dana osoba przebywa z zamiarem stałego pobytu (dana osoba może posiadać więcej niż jedno takie miejsce i wówczas za właściwe sądy powszechne uznaje się wszystkie sądy właściwe dla tych miejsc zamieszkania). Dodatkowe informacje można znaleźć w sekcji poświęconej właściwości sądów.

Pozew należy sporządzić na piśmie z wyraźnym wskazaniem sądu, do którego jest on skierowany; osoby, która wnosi pozew; a także stron postępowania (imię, nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny nadawany po urodzeniu (*rodné číslo*) lub data urodzenia, adres stałego miejsca zamieszkania lub adres pocztowy) oraz związku małżeński, którego dotyczy pozew (data zawarcia związku małżeńskiego, okoliczności jego zawarcia, przebieg związku małżeńskiego i przyczyny rozkładu pożycia małżeńskiego). Pozew musi zostać podpisany i opatrzony datą. Jeżeli chodzi o pozew, w którym obydwoje małżonkowie wyrażają zgodę na rozwód, pozew ten musi zostać opatrzony podpisami obojga małżonków. Okoliczności faktyczne przywoływane w pozwie muszą zostać poparte dowodami z dokumentów.

12 Czy mogę uzyskać pomoc prawną na pokrycie kosztów postępowania?

Zasadniczo strony nie są uprawnione do otrzymania zwrotu poniesionych kosztów postępowania rozwodowego, postępowania o unieważnienie małżeństwa lub postępowania o stwierdzenie ważności lub nieważności małżeństwa. Sąd może zasądzić zwrot takich kosztów lub ich części, jeżeli uzna to za uzasadnione w świetle okoliczności danej sprawy lub jeżeli będzie tego wymagała sytuacja finansowa stron. Na wniosek strony postępowania prezes sądu może ją zwolnić z całości lub części kosztów sądowych, pod warunkiem że jest to uzasadnione jej sytuacją oraz pod warunkiem że takie zwolnienie nie umożliwi jej dochodzenia praw, bądź sprzeciwiania się wykonywaniu praw, w sposób bezzasadny lub oczywiście skazany na porażkę. Jeżeli jest to konieczne do zapewnienia ochrony interesów strony postępowania, może się ona również zwrócić do sądu o wyznaczenie pełnomocnika procesowego (adwokata). Sąd może także wyznaczyć pełnomocnika procesowego przed wszczęciem postępowania, ale w takim przypadku strona musi spełniać warunki zwolnienia z opłat sądowych. Strona, która złożyła stosowny wniosek, jest zobowiązana do przedstawienia sądowi dowodów potwierdzających jej sytuację rodzinną i majątkową oraz uzyskiwane dochody.

Ponadto po spełnieniu wymogów ustanowionych w ustawie o adwokaturze strona może również wystąpić z wnioskiem do izby adwokackiej (Česka advokátní komora) o wyznaczenie pełnomocnika procesowego, który będzie świadczył usługi nieodpłatnie lub za obniżone honorarium.

13 Czy istnieje możliwość wniesienia odwołania od orzeczenia rozwodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa?

Wyrok o rozwodzie lub unieważnieniu małżeństwa można zaskarżyć w terminie piętnastu dni od daty otrzymania jego odpisu. Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok. Jeżeli pierwotne orzeczenie zostało sprostowane, termin na wniesienie apelacji rozpoczyna bieg na nowo od dnia uprawomocnienia się postanowienia o sprostowaniu wyroku. Apelację uznaje się za wniesioną w terminie, nawet gdy zostanie ona doręczona po upływie piętnastu dni, jeżeli sąd wprowadził w błąd co do terminu wniesienia środka zaskarżenia stronę wnoszącą apelację. Od wyroku wydanego w postępowaniu wszczętym na podstawie wspólnego pozwu rozwodowego apelacja nie przysługuje.

14 Co powinienem zrobić, aby państwo członkowskie uznało orzeczenie rozwodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa wydane przez sąd innego państwa członkowskiego?

Jeżeli do orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim UE (poza Danią) ma zastosowanie – **ze** względu na *ratione temporis* (zakres czasowy) – rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 (rozporządzenie Bruksela II bis), orzeczenie uznaje się bez konieczności przeprowadzenie specjalnej procedury. Urząd stanu cywilnego po prostu odnotuje fakt wydania takiego orzeczenia i dokona dodatkowego wpisu w stosownym rejestrze po otrzymaniu wymaganych dokumentów, tj. prawomocnego wyroku orzekającego rozwód, separację sądową lub unieważnienie małżeństwa wydanego w innym państwie członkowskim UE lub jego odpisu poświadczonego za zgodność z oryginałem wraz z tłumaczeniem poświadczonym na język czeski oraz świadectwem, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia Bruksela II bis (lub w art. 33 rozporządzenia Bruksela II bis). Sądy, które wydały orzeczenie dotyczące rozwodu, separacji sądowej lub unieważnienia małżeństwa, wydadzą świadectwo na wniosek strony postępowania. Wymóg przedstawienia wspomnianego świadectwa może zostać zniesiony, jeżeli wszystkie okoliczności faktyczne, które w przeciwnym wypadku zostałyby uwzględnione w świadectwie, można znaleźć w samym orzeczeniu lub w innych przedłożonych dokumentach (np. jeżeli przedłożono orzeczenie z adnotacją o jego prawomocności).

Zainteresowana strona może zwrócić się do właściwego sądu rejonowego o wydanie postanowienia w sprawie uznania lub odmowy uznania orzeczenia – dotyczy to np. sytuacji, w której zachodzi potrzeba ustalenia, czy związek małżeński istnieje (art. 21 ust. 3 rozporządzenia Bruksela II bis). Jest to jednak jedynie prawo, a nie obowiązek zainteresowanej strony; tego rodzaju postanowienie sądu nie jest konieczne do dokonania zwyczajnego wpisu w rejestrze.

Jeżeli **orzeczenie zostało wydane w innym państwie członkowskim UE przed dniem 1 maja 2004 r. i co najmniej jedna strona postępowania jest obywatelem Republiki Czeskiej**, orzeczenia w sprawach małżeńskich są uznawane na podstawie specjalnego postanowienia Sądu Najwyższego Republiki Czeskiej. Orzeczenia zagraniczne, opatrzone adnotacją o prawomocności, lub inne wymagane dokumenty (np. akt małżeństwa) składa się do Sądu Najwyższego Republiki Czeskiej wraz z tłumaczeniem poświadczonym na język czeski oraz odpowiednim dodatkowym poświadczeniem (superlegalizacja, *apostille*), chyba że umowa międzynarodowa stanowi inaczej. Dodatkowe szczegółowe informacje na temat wspomnianego postępowania można uzyskać na stronie internetowej Sądu Najwyższego Republiki Czeskiej – zob. łącze poniżej.

Niektóre **umowy dwustronne o pomocy prawnej** wiążące dla Republiki Czeskiej (są to umowy zawarte ze Słowacją, Węgrami i Polską) zawierają postanowienia dotyczące uznawania orzeczeń w sprawach innych niż sprawy majątkowe wydawanych przez organy drugiego państwa strony (obejmują one także orzeczenia o rozwodzie / separacji sądowej / unieważnieniu małżeństwa) – wspomniane orzeczenia są uznawane w Republice Czeskiej bez konieczności przeprowadzenia specjalnej procedury i są po prostu odnotowywane przez urząd stanu cywilnego. W takich przypadkach urząd stanu cywilnego dokonuje dodatkowego wpisu w rejestrze po otrzymaniu orzeczenia zagranicznego opatrzonego adnotacją o prawomocności złożonego wraz z tłumaczeniem poświadczonym na język czeski i odpowiednim dodatkowym poświadczeniem (superlegalizacją, *apostille*), chyba że umowa międzynarodowa stanowi inaczej. Procedurę, o której mowa powyżej, z oczywistych względów stosuje się wyłącznie w przypadkach, w których orzeczenie zostało wydane przed dniem 1 maja 2004 r. W pozostałych przypadkach stosuje się procedurę przewidzianą w rozporządzeniu Bruksela II bis – zob. powyżej.

Republika Czeska jest sygnatariuszem **Konwencji o uznawaniu rozwodów i separacji** (Haga, 1 czerwca 1970 r.). Jeżeli orzeczenie spełnia warunki przewidziane w tej konwencji, wówczas zgodnie z praktyką stosowaną w Republice Czeskiej wszczęcie postępowania szczególnego w przedmiocie uznania tego orzeczenia przed Sądem Najwyższym Republiki Czeskiej nie jest konieczne, pod warunkiem że orzeczenie uprawomocniło się po dniu 11 lipca 1976 r., tj. po dniu wejścia konwencji haskiej w życie w odniesieniu do Republiki Czeskiej. Orzeczenie zagraniczne opatrzone adnotacją o prawomocności składa się w urzędzie stanu cywilnego wraz z tłumaczeniem poświadczonym na język czeski i odpowiednim dodatkowym poświadczeniem (superlegalizacja, *apostille*), chyba że umowa międzynarodowa stanowi inaczej.

15 Do którego sądu należy się zwrócić, aby sprzeciwić się uznaniu orzeczenia rozwodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa wydanego przez sąd innego państwa członkowskiego? Jaka procedura ma zastosowanie w takich sytuacjach?

Postanowienie można zaskarżyć w oparciu o przesłanki określone w art. 22 rozporządzenia Bruksela II bis. W takiej sytuacji należy zwrócić się do właściwego miejscowo sądu rejonowego, który jest sądem powszechnym właściwym dla osoby fizycznej będącej stroną przeciwną w postępowaniu.

Automatyczne uznanie orzeczenia przez urząd stanu cywilnego zgodnie z postanowieniami umowy dwustronnej lub Konwencji o uznawaniu rozwodów i separacji (Haga, 1 czerwca 1970 r.) można zaskarżyć w postępowaniu administracyjnym z możliwością późniejszego wszczęcia postępowania we właściwym sądzie okręgowym w ramach sądownictwa administracyjnego.

Od postanowienia Sądu Najwyższego Republiki Czeskiej o uznaniu orzeczenia nie przysługuje środek zaskarżenia.

16 Jakie przepisy prawa odnoszące się do rozwodu stosuje sąd w postępowaniu rozwodowym pomiędzy małżonkami, którzy nie mieszkają w danym państwie członkowskim, lub którzy są obywatelami różnych państw?

W Republice Czeskiej rozwiązanie małżeństwa przez rozwód reguluje ustawodawstwo państwa, którego obywatelstwo posiadali małżonkowie w chwili wszczęcia postępowania rozwodowego. Jeżeli małżonkowie są obywatelami różnych państw, wówczas rozwiązanie małżeństwa przez rozwód reguluje ustawodawstwo państwa, w którym obydwoje małżonkowie mają swoje miejsce zwykłego pobytu, albo – w przypadku braku takiego miejsca – czeski system prawny.

Jeżeli rozwód podlegałby zagranicznemu systemowi prawnemu, w którym nie przewiduje się możliwości rozwiązania małżeństwa przez rozwód albo przewiduje się taką możliwość wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, i jeżeli co najmniej jedno z małżonków jest obywatelem Republiki Czeskiej lub co najmniej jedno z małżonków ma swoje miejsce zwykłego pobytu w Republice Czeskiej, zastosowanie ma prawo czeskie.

Łącza do powiązanych stron internetowych

Czeskie Stowarzyszenie Mediatorów

Stowarzyszenie Doradców ds. Małżeńskich i Rodzinnych Republiki Czeskiej

Sąd Najwyższy Republiki Czeskiej – uznawanie orzeczeń wydanych w państwach trzecich

Ta strona jest częścią portalu Twoja Europa.

Państwa opinia na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

Your Europe

This webpage is part of an EU quality network

Ostatnia aktualizacja: 16/12/2020
Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.